

Diskomfort s přesahem.

Stanjurovy *Medúzy* se nebojí žahnout

Hororová detektivka, psychologický román i sociální kritika. *Medúzy* **Jakuba Stanjura** odmítají škatulky a líbivá témata. A právě díky tomu fungují.

Jakub Stanjura se poprvé do povědomí čtenářů dostal v roce 2023, kdy se na pulty knihkupectví dostala jeho prvotina, útlý román *Srpný* zpracovávající tematiku gaslightingu a toxických vztahů. Ta se brzy stala bestsellerem, předlohou pro divadelní představení a byla přeložena do několika cizích jazyků. Na podzim 2025 Stanjura opanoval titulky kulturních redakcí znovu. Jeho druhá kniha *Medúzy* sklízí rozporuplnější, avšak o to silnější reakce než její předchůdce. Vzbuzuje nadšení i pobuřuje, ale rozhodně nikoho nenechává chladným.

Protagonistkou *Medúz* je bezejmenná mladá žena z Prahy, která se žije jako korektorka. V popředí jejího života i celého románu pak stojí dva hlavní motivy – přátelství s novinářkou Monikou a chronické střevní problémy. Nepochopení a zvlá-

lekařů, kteří ji nejsou schopni nebo ochotni příznakům navzdory diagnostikovat, se zdají být jejím největším problémem. Pak ale jednoho dne v Moničině bytě místo své nejbližší kamarádky najde kaluž krve.

Medúzy v sobě mísí motivy Bergmanovy *Persony*, starořeckého mýtu o Medúze i tematiku rozvratu mezilidských vztahů, která stála v popředí Stanjurovy prvotiny. S touto *Medúzy* spojuje i nestandardní struktura vyprávění, ve které se tentokrát střídá přítomnost a retrospektivní pasáže, které postupně odkrývají víc a víc o protagonistčině zdravotních problémech i vztahu s Monikou.

Problematickou chronických střevních obtíží Stanjura, který byl sám diagnostikován s Crohnovou chorobou, zpracovává syrově, bez pozlátka. Při popisování symptomů se nedrží zpátky a neschovává se za náznaky nebo metafory. Intenzita a kadence grafických pasáží udržuje čtenáře v tenzi, nikdy si totiž nemůže být jistý, jestli odstavec o malebnosti Herakleionu záhy nevystřídá jiný o kolonoskopii. Díky tomu se alespoň na chvíli může vžít do kůže hrdinky, které nicméně chronické onemocnění neovládá jen čtenářský zážitek, ale celý život.

Stanjura *Medúzami* potvrdil, že s ním je na české literární scéně potřeba počítat. Román se sice možná nečte hezky, ale rozhodně se čte dobře.